

*Бортник С. Б.,**асистент кафедри іноземних мов для природничих факультетів
Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича*

РІЗНОМАНІТНІСТЬ ЗАВДАНЬ ТА АЛЬТЕРНАТИВНІ ВИДИ КОНТРОЛЮ ТА ОЦІНЮВАННЯ У ФОРМУВАННІ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ТУРИЗМОЗНАВСТВО»

Анотація. У статті визначено різні види оцінювання, охарактеризовано основні складові частини контролю навчальної діяльності студентів. Розглядається питання доцільності використання різних видів контролю та оцінювання в професійно орієнтованому навчанні іноземної мови студентів спеціальності «Туризмознавство». Виконання автентичних завдань є одним із компонентів професійної підготовки сучасного фахівця сфери туризму. Досліджено методологічні підходи до процесу оцінювання в підготовці до професійного спілкування в іншомовному середовищі.

Ключові слова: види контролю та оцінювання, методи контролю, професійно орієнтоване навчання іноземної мови, зворотній зв'язок, інтеграція вивчення іноземної мови та основного фаху.

Постановка проблеми. Однією з нагальних вимог сьогодення є високий рівень володіння професійно орієнтованою іноземною мовою, який зможе забезпечити належну конкурентоспроможність спеціалістів усіх галузей, і зокрема, сфери туристичної індустрії на вітчизняному та міжнародному ринку. Вирішення цих завдань вимагає нової орієнтації цілей, принципів, змісту навчання іноземної мови, а також створення нових навчальних матеріалів.

Рациональне керування навчальним процесом з іноземної мови неможливо без чіткої системи контролю за процесом становлення мовленнєвих навичок та вмінь студентів. Оновлення завдань та змісту мовної освіти повинно привести до змін в екзаменаційній та сертифікаційній політиці. Традиційні форми контролю не завжди можуть визначити, наскільки цілі реально досягнуті, особливо враховуючи те, що існуючі програми з іноземної мови мають комунікативну спрямованість з акцентом на професійну діяльність.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. На сьогодні існує чимало методів і технологій викладання іноземної мови – як традиційних, так і новітніх. Огляд праць за темою дослідження засвідчує, що різні аспекти щодо проблеми підготовки майбутніх фахівців до професійного спілкування в іншомовному середовищі серед вітчизняних науковців розглядали: Куліш О.І. (формування основ професійного спілкування у майбутніх менеджерів організацій); Морська Л.І. (формування вмінь професійного спілкування англійською мовою у студентів факультету фізичного виховання); Галицька М.М. (формування у студентів вищих навчальних закладів сфери туризму готовності до іншомовного спілкування); Сура Н.А. (навчання студентів університету професійно орієнтованого спілкування іноземною мовою) та ін. Проблеми та особливості професійної іншомовної підготовки фахівців негуманітарного профілю відображені в працях П.О. Беха, Н.М. Бібік, І.Л. Бім, С.Ю. Ніколаєвої, С.П. Кожушко,

Є.І. Пасова, О.Б. Тарнопольського [1; 2]. Актуальні питання оцінювання та контролю у вивченні іноземних мов були висвітлені у працях науковців, таких як О.А. Мацера, І.Є. Булах, Н.В. Ягельська та багатьох інших [1; 2].

Основні теоретичні засади дослідження питання оцінювання були закладені в працях зарубіжних науковців: М. Оскарсона, Х. Гедерера, Е. Фіцпатріка, К. Кеннеді, Р. Болайто, М. Макоша та ін. [1; 3]. Проте з огляду на комплексну природу проблеми питання контролю та оцінювання навчальних досягнень з іноземної мови в професійному контексті і нині продовжують залишатися в центрі уваги сучасної лінгводидактики, і ще є ряд питань, які потребують подальшої теоретичної та практичної розробки.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Аналіз існуючих джерел щодо питання формування іншомовної комунікативної компетенції студентів нефілологічних спеціальностей вказує на те, що в основному увага приділяється методам навчання, їх оптимізації, використанню новітніх технологій в мовній освіті, а не способам та шляхам контролю та оцінювання. Механізм організації та оцінювання навчальних досягнень з іноземної мови в професійному контексті потребує детального розгляду.

Мета статті. Головною метою цієї роботи є визначення специфіки варіативності завдань для студентів спеціальності «Туризмознавство» з метою створення лінгвопрофесійного середовища та альтернативні види контролю як складові частини професійної підготовки сучасного фахівця. Результати дослідження можуть бути застосовані в навчально-методичній роботі, на практичних заняттях з англійської мови на нефілологічних спеціальностях.

У сучасних умовах акцент освіти все більше зсувається до вмінь практично застосовувати отримані знання з іноземної мови. Багато дослідників проблем навчання іноземним мовам у ВНЗ наголошують на таких напрямках в освіті: запровадження активних методів та форм навчання, що включають елементи наукового пошуку та самостійної роботи, використання активних прийомів навчання, що будуть стимулювати та сприятимуть організації спілкування, а також творчої і самостійної діяльності студентів.

Виклад основного матеріалу. Контроль знань, умінь та навичок є одним із важливих елементів навчального процесу, що має вагоме функціональне навантаження. Завдяки контролю не тільки викладач отримує уявлення про рівень обізнаності студентів, але й кожен студент отримує можливість свідомо коректувати власну мовленнєву діяльність.

Професійно орієнтоване вивчення іноземної мови набуває важливого значення в неможливому вузі, його характерною

рису є багатовекторність, що вимагає комплексного оцінювання досягнутих результатів. Але до того ж, під час навчання іноземної мови в немовному вузі перед викладачем постають певні проблеми, що викликані умовами навчання: обмежена кількість навчальних практичних годин, невисока мотивація студентів, недостатній рівень підготовки з іноземної мови студентів спеціальності, нестача сучасної навчально-методичної літератури, до цього переліку можна додати, як один із факторів, що потребує корекції, і традиційну методику навчання. У той же час ефективність використання різноманітних методів і форм контролю знань, умінь та навичок студентів залежить від того, наскільки доречно вони вибрані та включені в загальний процес навчання, а також наскільки уміло застосовуються викладачами.

Метою вивчення іноземної мови в немовному ВНЗ є досягнення рівня знань, достатнього для використання іноземної мови в майбутній професійній діяльності, і тому формулювання кінцевої мети потребує конкретизації (професійна спрямованість не лише навчального матеріалу, але й діяльності, яка складається з прийомів та операцій, що формують професійні навички). Суть професійно орієнтованого навчання іноземної мови полягає в його інтеграції зі спеціальними дисциплінами з метою отримання додаткових професійних знань [4; 5].

Іншомовна комунікативна компетенція (ІКК) – це здатність досягти взаєморозуміння та взаємодії з носіями іноземної мови, у відповідності до норм і культурних традицій країни носіїв мови. Набуття іншомовної комунікативної компетенції є складним та багаторівневим процесом і здійснюється не тільки через накопичення певного обсягу знань (за методикою так званої «знанневої педагогіки»), та завдяки ІКК студенти оволодіють вміннями обговорювати професійні проблеми, пояснювати власну позицію, розвивати критичне мислення.

Закордонні та вітчизняні науковці наголошують, що особливість туризмознавства полягає в тому, що ця дисципліна знаходиться на перетині різних наук: історії, географії, екології, урбаністики, культурології, менеджменту, маркетингу, пси-

хології та ін. (див. рис. 1). І саме це є одним із факторів, чому просто лінійні завдання типу читання – переклад – оцінка, або письмова вправа – оцінка не відповідають вимогам часу і є застарілими, виконання завдань має готувати до професійно орієнтованого іншомовного спілкування, а саме навчання повинно бути інтегрованим із фаховим навчанням.

Контроль можна детермінувати як сукупність усвідомлених дій, що спрямовані на отримання інформації про рівень засвоєння матеріалу програми, опанування теоретичними та практичними знаннями, навичками та вміннями, що необхідні для здійснення професійної діяльності. Саме контроль виступає засобом визначення кількісних та якісних параметрів технології навчання, він має охоплювати всі ланки навчального процесу та сприяти його розвитку та удосконаленню.

Основною функцією контролю є виявлення рівня правильності, обсягу, глибини та дієвості засвоєних студентами знань, отримання інформації про характер пізнавальної діяльності, встановлення ефективності методів, форм та способів навчання.

Складовими елементами процесу контролю є: перевірка, тобто виявлення знань, умінь та навичок; оцінювання, тобто вимірювання знань, умінь, навичок; облік – фіксація результатів оцінювання у вигляді оцінок.

Залежно від того, яке місце займає контроль у навчальному процесі, його можна класифікувати на попередній (або вхідний), поточний, рубіжний та підсумковий. Таким же чином можна класифікувати і оцінювання навчальних досягнень студентів. Узагальнена та концентрована схема видів оцінювання, що застосовуються під час циклу навчання (*teaching and learning cycle*) може бути представлена такою схемою:

Діагностичне оцінювання проводиться на початку навчання, та визначає, що вже знає студент, його рівень на поточний момент і з яким труднощами він може стикнутися під час навчання, якщо вчасно не виявити проблему, оцінює знання, навички, здібності, інтереси, досвід, рівень досягнень окремого студента чи всієї групи. Діагностичне оцінювання може відбуватись у різних формах та включати елементи як формуючого,

Рис. 1. Інтегрована дисциплінарна модель туризмознавства
Джерело: [6]

так і підсумкового оцінювання. Діагностичне оцінювання допоможе краще планувати, **що** викладати, і **як** саме викладати.

Оцінювання **для навчання** (*assessment for learning*) також визначається як “*formative assessment*”, або «формуюче оцінювання», і є таким видом оцінювання, що накопичує всі інформативні данні та показники про досягнення студента за період навчального процесу. Саме цей вид оцінювання дає змогу побачити, де студенти мають певні труднощі, та негайно відреагувати, що тільки буде на користь навчальній діяльності, та дозволяє корегувати роботу відразу, що допомагає покращити засвоєння матеріалу. Формуюче оцінювання допомагає адаптувати програми та методи навчання до реальних потреб та зробити саме навчання більш ефективним (один із прикладів такого типу – швидкий тест для перевірки того, як студенти пам’ятають важливі моменти попереднього уроку (юніту, теми, розділу). Таке оцінювання надає зворотній зв’язок зі студентами та викладачами та сприяє позитивному поступу навчання. Це вид оцінювання щодо певного періоду навчання, оскільки викладач перевіряє розуміння матеріалу студентом, застосовується на початку періоду навчання та під час всього.

Оцінювання **навчання** (*assessment of learning*) також ще визначається як **підсумкове оцінювання** (*summative assessment*) та використовується для отримання показників щодо того, **скільки** матеріалу було вивчено, демонструється володіння та знання змісту курсу. Результати такого типу оцінювання надають інформацію щодо ефективності стратегій викладання, та як покращити викладання в майбутньому. Підсумковий тип оцінювання надається в кінці теми, щоб дати студентам зрозуміти, чого вони досягли.

Слід пам’ятати, що також форми контролю знань можуть бути **індивідуальні** або **фронтальні**, залежно від кількості охоплення студентів, та **одномовні** або **двомовні**, залежно від рівня володіння мовою групи та цілей оцінювання. Використання лише одного певного виду контролю та оцінювання для різноманітних цілей є неприйнятним, саме варіативність вибору дає змогу якнайкраще визначити та діагностувати навчальні досягнення студентів.

Оцінюючи роботу студента, слід пам’ятати, що реакція викладача у відповідь (зворотній зв’язок, або *feedback*) є важливою складовою процесу оцінювання та допомагає студентові зрозуміти, чому він отримав саме такий результат та як його покращити наступного разу. Ні в якому разі студент не повинен залишатись зі своїми помилками наодинці. Так званий зворот-

ній зв’язок (*feedback*) повинен бути **конструктивним** (щоби студент був мотивований та заохочений до покращення результатів), **вчасним** (щоби студент мав змогу використати його для подальшого навчання), **негайним** (щоби студенти могли пам’ятати, що вони робили та думали в той час), **сфокусованим на досягненнях**, а не на зусиллях (треба оцінювати роботу, а не студента), **специфічним щодо результатів вивчення певної теми** (блоку, юніту та інш.), щоби оцінка була чітко пов’язана з навчальним процесом. Також зворотній зв’язок поділяється на такі типи, як: **неформальний/непрямий** (наприклад, усний зворотній зв’язок в аудиторії до всієї групи, чи особисто зі студентом), **формальний/прямий** (в письмовому вигляді, перевірка або письмовий коментар окремим студентам – усно чи письмово), **формативний** (надається під час теми з метою інформування студентів, як покращити результати).

Розробка настанов та критеріїв оцінювання допоможе в процесі перевірки і забезпечить необхідну послідовність на всіх рівнях вивчення мови. Також бажано розробляти настанови та критерії колегіально, з урахуванням усіх думок і побажань. Контроль має відповідати певним вимогам та бути об’єктивним, діагностичним, формуючим та підсумовуючим, систематичним, виховним, керівним, або таким, що спрямовує, стимулює, розвиває, оцінює та є всеохоплюючим/усебічним, ніяким чином не усереднювати студентів та не сприяти накопиченню позитивних оцінок без орієнтації на глибокі знання. Коли вже завдання ставиться студентові, треба переконатись, що:

- умови завдання повідомлені якомога чіткіше;
- критерії оцінювання та стандарти виконання чи настанови щодо оцінювання надані студентам вчасно, і вони свідомі того, що вони виконують і для чого;
- джерела та спонукальні матеріали, що використовуються, є чіткими та відповідають завданню;
- інструкції є чіткими та точними;
- рівень мови відповідає рівню групи;
- завдання не містить гендерних, культурних або інших упереджень;
- необхідні матеріали та обладнання є в наявності (доступні) для студентів;
- потрібний час надається для виконання завдання;
- для студентів з особливими потребами є всі можливості;
- автентичні завдання з оцінювання, що узгоджуються з тим, як ці знання та навички будуть застосовані в реальних ситуаціях.

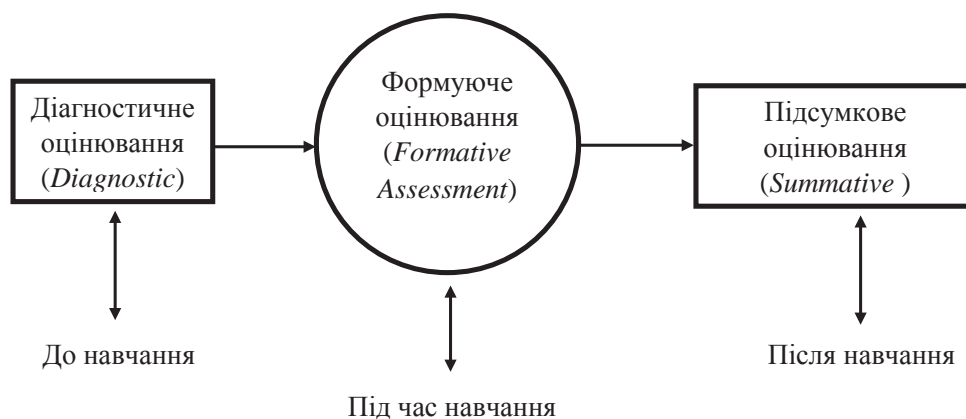

Рис. 2. Типи оцінювання

Джерело: розроблено автором за даними [3; 7]

Різноманітні методи оцінювання відповідають цілям контролю, для реалізації певних форм перевірки. До основних методів контролю знань, умінь та навичок студентів належать: спостереження за навчальною діяльністю студентів, письмовий контроль, усний контроль (опитування чи співбесіда), тестовий контроль, графічна перевірка, практичний контроль. Або, іншими словами, оцінювання можна класифікувати на такі чотири категорії:

- тести;
- оцінювання проекту / продукту;
- оцінювання виконання;
- оцінювання процесуальних навичок.

Відповідно, кожна категорія ділиться на свої підгрупи.

Тести поділяються на тести з множинним вибором із трьох та більше варіантів (*multiple choice*), на підбір варіантів/доповнення з елементами вибору (*multiple matching*), коротка відповідь (*short answer*), та істинно/хибно (*true/false*), заповнення пропусків (*gap filling*). **Проекти або продукти** включають рекламні оголошення, огляд книг/фільмів/телевізійних програм, брошури, карти, комікси, колажі, комп'ютерні блоги, костюми, кросворди, графіки/таблиці/схеми, газети, портфоліо, плакати, анкети/ проведення опитування, пакети дорожніх документів, та інші. **Виконання** (*performance*) включає інтерв'ю, дискусії, конференції, пояснення, презентації, звіти, рольові ігри, прогнози погоди, написання пісень до теми, спільна навчальна діяльність всієї групи для виконання певного завдання, повідомлення новин. Стратегії перевірки **процесуальних навичок** (*process skills*) оцінюють розуміння студентами концептів, що базуються на практичних навичках, які використовуються під час виконання навчальних завдань, наприклад, навички комунікації, інтерпретації, звіт/розбір інформації (*debriefing interviews*).

Деякі стратегії оцінювання включають:

1) автентичні завдання (*authentic tasks*): діяльність студентів повинна бути справжньою та цілеспрямованою, базуватись на реальних ситуаціях професійного спілкування;

2) ігри (*games*): надають можливість для оцінювання певної групи студентів і є відмінною основою для розвитку комунікативних навичок;

3) самооцінювання (*self-assessment*): не слід забувати про цей вид оцінювання та привчати студентів до самостійної роботи та критичного мислення. На жаль, дуже часто недостатньо уваги приділяється самооцінюванню (*self-assessment*) та оцінюванню іншими (*peer assessment*), товаришами по групі, наприклад, що є дуже дієвим способом навчання методом самоосвіти, а також взаємодії в групі. Оцінювання стає навіть більш дієвим, коли студенти залучені в цей процес. Але все це оцінювання повинно проходити згідно із затвердженими критеріями;

4) портфоліо (*portfolios*): зібрання робіт студента, що демонструють його зусилля, прогрес у навчанні, академічні досягнення;

5) імітацію (*imitation*)/симуляцію (*simulations*): використання завдань із рольовими іграми, на вирішення проблем та на прийняття рішень;

6) конференції, що проводяться студентами (*student-led conferences*);

7) спостереження викладача (*teacher observations*).

Розглянемо приклади автентичних завдань для студентів спеціальності «Туризм» з англійської мови, для яких англійська мова є рідною або основною мовою спілкування. Практич-

ний досвід застосування цих завдань та завдань аналогічного типу, прийнятних до вітчизняних реалій, для студентів 2-4 курсів спеціальності «Туризм» географічного факультету Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича на заняттях з «Іноземної мови за професійним спрямуванням» та «Ділової іноземної мови» засвідчив правильність інтегрованого підходу до вивчення іноземної мови та основного фаху та доцільність різноманітності завдань для контролю та об'єктивного оцінювання студентів. Запропоновані завдання можуть бути сформульовані так:

«Визначити унікальні атракції в певному місці, використовуючи карти та енциклопедії (*Use maps and encyclopaedias and identify unique attractions in N*).

Пояснити різницю між історією туризму певної місцевості та іншими локаціями (*Explain the difference between indigenous and non-indigenous tourism history*).

Намалювати карту та скласти внутрішні та міжнародні авіарейси (*Draw up maps and plot domestic and international air routes*).

Підготувати туристичні брошури та плакати, що рекламують місцеві атракції для туристів (*Prepare tourism brochures and posters advertising local tourist attractions*).

Дослідити туристичний маркетинг через зв'язок із подієвим туризмом типу культурних шоу (*Investigate tourism marketing through linkages with event tourism such as cultural shows*).

Ідентифікувати унікальні туристичні атракції на місцевому та національному рівнях та зробити презентацію для групи (*Identify unique tourism attractions in the local vicinity and nationally, and do presentations to other students*).

Описати різні типи туристичних атракцій у сусідніх країнах (*Describe different types of tourism attractions in neighbouring countries*).

Зробити колаж, використовуючи туристичні брошури (*Make a collage using tourism brochures*).

Провести детальне вивчення країн за вибором (*Do a detailed case study on selected countries*).

Ідентифікувати та записати джерела інформації, включаючи друзів, родичів, турагентів, книги, журнали, брошури, телебачення, установи з надання туристичної інформації (*Identify and record information sources, including friends, relatives, travel agents, books, magazines, brochures, television, tourist information organisations*).

Знайти та використати статистику щодо закону та правопорядку в різних частинах країни, що допоможе в наданні туристичної інформації (*Find out and use law and order statistics in different parts of the country that will help out in providing tourism information*).

Дати визначення безпеки туризму та загроз безпеці (*Define tourism security and security threats*).

Провести опитування туристів (*Conduct a survey of tourists*).

Порівняти інформацію з різних джерел: брошури, отримані в турагенціях, сторінки, завантажені з інтернету, статті та реклама в загальних засобах масової інформації. Якими є цілі кожного виду новин? Якою є цільова аудиторія? (*Compare items of information such as brochures obtained at travel agencies, pages downloaded from the internet, articles and advertisements in the general media. What are the objectives of each piece of information? What are the target audiences?*).

Підготувати просту листівку з туристичною інформацією для туристів, що приїхали вперше в певне місто, надаючи за-

гальну інформацію типу географічного розташування та мови (*Prepare a simple tourism information leaflet for first-time tourists to N., listing common general information such as geographical location information and language*).

Інтерпретувати символи та умови, що використовуються на місцевих, державних та міжнародних картах (*Interpret symbols and conventions used on local, state and international tourism maps*).

Перерахувати та пояснити різні типи професій в туризмі (*List and explain the different types of career paths in tourism*).

Окреслити послідовність роботи зі скаргами клієнтів (*Draft the steps in processing customer complaints*).

Назвати прикметники (більше 5), що характеризують працівника з надання туристичних послуг та дайте розгорнуте пояснення (*List more than 5 attributes of a tourism customer service employee and explain in detail*)» [7–9].

Суть професійно орієнтованого навчання іноземної мови полягає в його інтеграції зі спеціальними дисциплінами, повинна бути професійна спрямованість не тільки навчального матеріалу, але й діяльності, що сприяє формуванню професійних навичок. Одним із результативних видів завдань та діяльності є завдання проектного та презентаційного типу. Під час виконання певних завдань проектного типу всі учасники демонструють творчу ініціативу, всі задіяні в роботі, і навіть найслабший студент в плані мовної підготовки або менш активний в психологічному плані має можливість проявити всі свої здібності. А найголовніше, проектний тип завдань дає змогу виключити формальний характер вивчення мови (за принципом «треба знати») та активізує взаємодію студентів для досягнення практичного результату. Використання завдань такого типу дозволяє навчати іноземній мові як соціальному феномену.

Висновки. Сучасний глобалізований та інтернаціоналізований світ висуває свої вимоги до підготовки спеціалістів будь-якої галузі та змінює акценти в системі професійної освіти: високий рівень володіння іноземною мовою професійного спілкування, а також готовність до здійснення ефективної комунікації в іншомовному середовищі стали невід'ємними складовими частинами підготовки сучасних спеціалістів.

Треба приділяти достатню увагу саме реконструктивному та творчому рівням володіння іноземною мовою, варто поєднувати комплекс різноманітних форм та методів контролю та оцінювання навчальних досягнень студентів (усне опитування, письмовий контроль, тестовий контроль, графічна перевірка). Оцінювання повинно бути конструктивним, тому що будь-яке оцінювання має емоційний вплив, та допомагати студентам у засвоєнні навчального матеріалу. Різноманітні завдання щодо проведення оцінювання гарантують студентам можливість продемонструвати свої здібності в різних контекстах, оскільки кожна категорія має певні переваги в оцінюванні різних навчальних досягнень.

Література:

1. Секрет І.В. Іншомовна професійна компетентність: проблема визначення. URL: <http://vuzlib.com/content/view/322/84/>.
2. Тарнопольський О.Б. Методика викладання англійської мови Київ: Вища школа, 1993. 167 с.
3. Fitzpatrick A. Certification and Evaluation in VOLL. Descriptive Parameters, Organization and Assessment // Languages for Work and life: the Council of Europe and Vocationally Oriented Language Learning / Gerd Egloff, Anthony Fitzpatrick (Editors), Education Committee: Council for Cultural Co-operation. – Strasbourg: Council of Europe. Publishing, 1997. P. 66.
4. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / Науковий редактор упр-го видання канд. пед.наук, проф. С.Ю. Ніколаєва. Київ: Ленвіт, 2003. 273 с.
5. Програма з англійської мови для професійного спілкування / Г.С. Бакаєва, О.А. Борисенко, І.І. Зуєнок [та ін.]. Київ: Ленвіт, 2005. 119 с.
6. Jafari, Jafar, Ritchie, J.R.Brent, Towards a Framework for Tourism Education: Problems and prospects, Annals of Tourism Research, 1981, VIII (1).
7. Tourism Studies. Upper secondary. Teacher Guide, Papua New Guinea. 2008. 48 p.
8. Tourism and Hospitality Studies. Hong Kong. 2013. 1999 p.
9. Tourism 2 (Oxford English for Careers), Robin Walker and Keith Harding, 2011. 144 p.

Бортник С. Б. Разнообразие заданий и альтернативные виды контроля и оценивания в формировании иноязычной коммуникативной компетенции студентов специальности «Туризмознавание»

Аннотация. В статье определены разные виды оценивания, охарактеризованы основные составляющие контроля учебной деятельности студентов. Рассматривается вопрос целесообразности использования разных видов контроля и оценивания в профессионально ориентированном обучении иностранному языку студентов специальности «Туризмознавание». Выполнение аутентичных заданий является одним из компонентов профессиональной подготовки современного специалиста сферы туризма. Исследованы методологические подходы к процессу оценивания в подготовке к профессиональному общению в иноязычной среде.

Ключевые слова: виды контроля и оценивания, методы контроля, профессионально ориентированное обучение иностранному языку, обратная связь, интеграция изучения иностранного языка и основной специальности.

Bortnyk S. Variety of tasks and alternative types of control and assessment in formation of the foreign language communicative competency of the students specialising in “Tourism Study”

Summary. The article defines various types of assessment, characterises main constituents of students' learning activity control. There being viewed the issue of expedience of use of different types of control and assessment in vocationally biased foreign language teaching students specialising in “Tourism Study”. One of the components of professional training of contemporary tourism industry specialist is working with authentic tasks. There were investigated methodological approaches to the assessment process in the preparation to professional/vocational communication in foreign environment.

Key words: types of control and assessment, methods of control, ESP, feedback, integration of foreign language learning and the major specialism.